ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΟΜΟΣ Γ'-ΕΤΟΣ ΙΖ'-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7208
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ & ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Οδός Κορίνθου άριθ. 210 Αριθμ. Τηλεφώνου 4—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Οδός Μακρύδρου αρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
28
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1935

Σελήνη 1 Ανατολή ήλιου 6,20 Δύσις 6.11'
Τερεντίου μάρτυρος

Ο ΛΑΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΑΠΕΘΕΩΣΕ ΧΘΕΣ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΑΣ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Ο ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

Η γεγνέτερα τοῦ Δημητρίου Γούναρη ὑπεδέχθη χθὲς ἐν συναγερμῷ τον δεδόγον Ἐκείνου, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσ. Τσάλδαριν, καθοδηγητὴν τοῦ ὡραίου ἀγῶνός μας διὰ τὴν ἐπανοδον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τὴν παγίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ὁμαλότητος τοῦ τόπου.

Η μεγαλειώδης συγκέντρωσις καὶ αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ τόσον τῶν Πατρῶν, ὅσον καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ὑπερβαίνουσαι κάθε περιγραφὴν ὑπῆρξαν ὁ προάγγελος τῆς νίκης τῆς 3ης Νοεμβρίου καὶ διὰ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς πλέον δύναται νὰ ἀμφιβάλῃ ἔστω καὶ ἐν' ἐλάχιστον, ἀλλὰ συγγρόνως ὑπῆρξαν καὶ ἐπεδοκιμάσεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐνέγουσαι τὴν βαθυτέραν σημασίαν καὶ ἀπετέλεσαν ἐκδήλωσιν πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ἀρχηγόν του καὶ τοὺς ἀγῶνας του.

Ἡ Πελοπόννησος καὶ ἰδιαιτέρως ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, ἐπεφύλασσεν χθὲς εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μ'ἀν ἀληθῆ ἀποθέωσιν καὶ ἀκόμη εὗρε τὴν αὐκιρέαν νὰ διαδηλώσῃ κατὰ τὸν πλέον ἐντονότερον τρόπον τὰ βασιλικὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ καὶ τὴν πίστιν της εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ὁ κύριος συντελεστὴς τῆς ἐπικρατήσεως τῆς βασιλικῆς ἰδέας.

Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ἀπὸ Ἀθηνῶν μέχρις Αἰγίου, ὁ κ. Π. Τσαλδάρης εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαμέσους σταθμοὺς ἔσυρεν ἐνθουσιωδεστάτης ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν κατοίκων οἱ ὁποῖοι διεδήλωναν τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα.

Ἐκεῖ δμως ὅπου ἐγένετο ἐνταλῶς ἐξαιρετικὴ ὑποδοχὴ, ἦτο ἡ πόλις τοῦ Αἰγίου. Ἡ εἴσοδος τῆς ἀμαξοστοιχίας εἰς τὸν σταθμὸν τῆς πόλεως ἐχαιρετίσθη μὲ ἑκατοντάδας πυροβολισμοὺς, καὶ τοὺς ἐκκωφαντικοὺς κρότους τῶν ρουκετῶν καψυλίων τοῦ ναμίτιδο., ἐνῶ ἐγχώρια ἀγρεκτον ἀνέκρουον τὸ «Γιὰ σ' ἄγιο ὁ Γιό.».

Ἐπὶ 10 καὶ πλέον λεπτὰ τῆς ὥρας, ἡ ἀτμόσφαιρα ἀδιαλείπτως ἀπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ τῆς Αἰγιαλείας, ὅστις συνωμοῦ μὲ σημαίας καὶ εἰκόνας τοῦ Βασιλέως, καὶ τοῦ κ. Τσαλδάρη εἶχεν κατελθῆ εἰς τὸν σιδηρόδρομικὸν σταθμὸν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ πολιτευτὰς Αἰγίου καὶ τὸν δήμαρχον κ. Σταυρουλόπουλον, μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου

"Ἁμα τῇ σταθμεύσει τῆς ἀμαξοστοιχίας τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος ἐξέσπασεν εἰς σθρυγομήριες ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Τὸν κ. Τσαλδάρην προσεφώνησεν ὁ ἀνεψιὸς τοῦ βουλευτοῦ κ. Γκόρα πολιτευθεὶς Αἰγιαλείας κ. Ἀρίστος Σταυρόπουλος εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

Ὁλόκληρος ἡ παράταξις τῶν Βασιλοφρόνων τῆς Ἐπαρχίας μας χαιρετίζει μετὰ χαρᾶς τὸ πρόσωπόν σας τὸν σπουδαιότερον καὶ σοβαρώτερον συντελεστὴν τῆς Παλιγγενεσίας τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας.

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἰδιαιτέρως σύσωμον καὶ ἀδιαίρετον ἐκφράζει δι' ἐμοῦ τοῦ ἁπλοῦ στρατιώτου του τὴν ἀνεπιφύλακτον ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀκλόνητον ἀφοσίωσιν εἰς τὸν τιμητὴν τῶν Ἀρχηγῶν του, ὁ ὁποῖος τοσάκις τὸ ὑδήγησεν εἰς τὴν νίκην.

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

—Ζήτω ὁ ἀρχηγός μας.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπαντῶν δι' εἰλικρινῆ ηὐχαρίστησε διὰνὴν ὑποδοχὴν καὶ τὰς ἐκδηλώσεις, τονίσας ὅτι ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν λαὸν τῆς Πελοποννήσου ὄχι διὰ νὰ ἐνθουσιάσῃ αὐτὸν καὶ νὰ συστήσῃ τὴν ὑπεροχὴν τῆς Βασιλείας, διότι ὁ λαὸς κατηγνώρισε πλέον τὴν πραγματικὴν ἀνάγκην τῆς χώρας δπως κυβερνᾶται ἡ Βασιλεία, ὁ ἀρχηγὸς δὲ τῆς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐργάζεται διὰ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ ὅστις εὑρίσκεται καὶ πάλιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὁρατῶν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίου τοῦ Βασιλέως.

Ὁλόκληρος ὁ χῶρος τοῦ σταθμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἶχεν κατακλυσθῆ ἀσφυκτικῶς ὑπὸ 10.000 καὶ πλέον λαοῦ μὲ εἰκόνας τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ ὁποίου διεκρίνετο ἕνας ἱερὸς ἐνθουσιασμός.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς ἀμαξοστοιχίας μὲ τὸν μακρόθεν ἐχαιρετήθη μὲ ἕνα ἀληθὲς παραλήρημα, ἅμα δὲ τῇ εἰσόδῳ ταύτης εἰς τὸν κεντρικὸν σταθμὸν ἀπὸ τὰ χεῖλη ὅλων ἐξῆλθε μία μαρσιόπορος κραυγὴ: «Ζήτω τὸ Βασιλεύς, Ζήτω ὁ Τσαλδάρης», ἐνῷ πυροβολισμοὶ ἐρρίπτοντο εἰς τὸν ἀέρα, πίλοι καὶ μανδύλια ἐσείοντο, οἱ δὲ ἐμπρεστικοὶ ἦχοι τῶν σειρήνων τῶν ἐν τῷ λιμένι ἀτμοπλοίων παρουσίαζαν ἕνα πλῆρες πανδαιμόνιον.

"Ἁμα τῇ σταθμεύσει τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἀνελθὼν ἐπὶ ὑπερύψους ἐξέδρας ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπὶ αὐτῆς τὸν κ. Τσαλδάρην ὁ συμπολίτης μας πρώην ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Βασίλειος Σαγιᾶς μετὰ τῶν λοιπῶν πληρεξουσίων καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐγκαινίασε κατεργάσιμος τοῦ ὑαγονίου του διὰ νὰ κατευθυνθῇ εἰς τοξοδοχεῖον Σπλέντιτο μία κίμακα ἐνθουσιασμοῦ προσκλήθησαν αἱ εἰς πλησίον τῆς ἀστυναμικῆς ζώνης συνωθοῦντο προσπαθοῦσαν νὰ διασπάσουν ταύτην διὰ νὰ ἀσπασθοῦν τὴν χεῖρα τοῦ διαδόχου τοῦ δειμνίστου Δημητρίου Γούναρη.

Ὑπὸ μίαν τοιαύτην ἐνθουσιώδη ἀτμόσφαιραν ὁ κ. Τσαλδάρης καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν φίλοι του ἔσυρον ὑπουργοὶ καὶ πληρεξούσιοι κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Σπλέντιτ.

Ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ τῶν πλήθους συγκροτουμένων κάτωθι τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου προσόψεως τοῦ ξενοδοχείου ὁπόθεν θὰ ὁμίλει ὁ ἀρχηγός, καὶ συνεννοῶν καὶ μὲ τὸ ἕτερον ἀναβαῖνον πλῆθος, ἀπετέλεσεν μίαν μεγαλειώδη συγκέντρωσιν

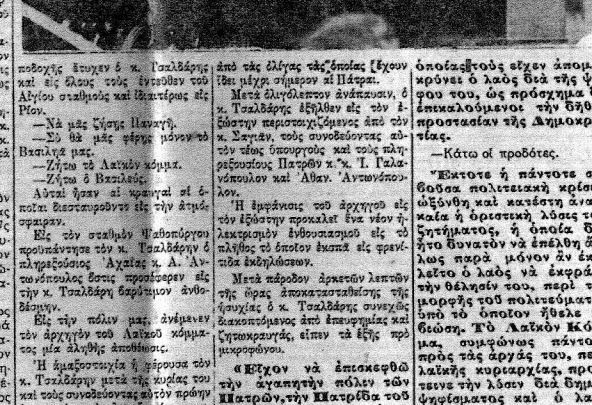

ποσοχῆς ἔτυχεν ὁ κ. Τσαλδάρης καὶ εἰς ἕλους τοὺς ἐντεῦθεν τοῦ Αἰγίου σταθμοὺς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς Ρίον.

—Νὰ μᾶς ζήσῃς Παναγῆ.

—Σὺ θὰ μᾶς φέρῃς μόνον τὸ Βασιλῆ μας.

—Ζήτω τὸ Λαϊκὸν κόμμα.

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

Αὐτὰ ἦσαν αἱ κραυγαὶ αἱ ὁποῖαι διεστουρώθησαν εἰς τὴν ἀτμὸς σφαῖραν.

Εἰς τὸν σταθμὸν Ψαθοπύργου προϋπάντησε τὸν κ. Τσαλδάρην ὁ πληρεξούσιος Ἀχαΐας κ. Α. Ἀντωνόπουλος ὅστις προσέφερεν εἰς τὴν κ. Τσαλδάρη ἀφθόνων ἀνθοδέσμην.

Εἰς τὴν πόλιν μας, ἀνέμενεν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μία ἀληθὴς ἀποθέωσις.

Ἡ ἀμαξοστοιχία ἡ φέρουσα τὸν κ. Τσαλδάρην μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν πρώην ὑπουργοὺς καὶ πληρεξουσίους κ. κ. Π.Φίλιον Κέλμην, Βεργόπουλον, Τσαλδάρην, Ἀόνατ. Ρίζον, Θεοδωρίδην, Ζούζουλαν, Λαμπρινόπουλον, Καραβασίλην καὶ Μπαμπαλον ἔφθασεν στὴ Νιὰ δ' μ.μ. εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ χάρου Διονυσίου ὅπου πλῆθος κόσμου ἀγαμένων μὲ ἐαγγελικὰ ῥάσα καὶ ἀνημμένας δᾶδας ἀναρχίζθη ἐπ' αὐτῆς μὲ συρραγομένας ζητωκραυγάς.

Εἰς τὸν κεντρικὸν σταθμὸν εἶχον συγκεντρωθῆ χιλιάδες κόσμου καὶ ἀνέμενον τὴν ἀμαξοστοιχίαν διὰ νὰ ἐπευφημήσουν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ λαοῦ ὅστις εὑρίσκετο καὶ πάλιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὁρατῶν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίου τοῦ Βασιλέως.

Ὁλόκληρος ὁ χῶρος τοῦ σταθμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἶχεν κατακλυσθῆ ἀσφυκτικῶς ὑπὸ 10.000 καὶ πλέον λαοῦ μὲ εἰκόνας τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ ὁποίου διεκρίνετο ἕνας ἱερὸς ἐνθουσιασμός.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς ἀμαξοστοιχίας μὲ τὸν μακρόθεν ἐχαιρετήθη μὲ ἕνα ἀληθὲς παραλήρημα, ἅμα δὲ τῇ εἰσόδῳ ταύτης εἰς τὸν κεντρικὸν σταθμὸν ἀπὸ τὰ χεῖλη ὅλων ἐξῆλθε μία μαρσιόπορος κραυγὴ: «Ζήτω τὸ Βασιλεύς, Ζήτω ὁ Τσαλδάρης», ἐνῷ πυροβολισμοὶ ἐρρίπτοντο εἰς τὸν ἀέρα, πίλοι καὶ μανδύλια ἐσείοντο, οἱ δὲ ἐμπρεστικοὶ ἦχοι τῶν σειρήνων τῶν ἐν τῷ λιμένι ἀτμοπλοίων παρουσίαζαν ἕνα πλῆρες πανδαιμόνιον.

"Ἁμα τῇ σταθμεύσει τῆς ἀμαξοστοιχίας ἐν τῷ σταθμῷ τῶν Πατρῶν, ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἐξώστην περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τὸν κ. Σαπάν, τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν τέσσ πληρεξουσίους καὶ τοὺς πληρεξουσίους Πατρῶν κ.κ. Γ. Γαλανόπουλον καὶ Ἀθαν. Ἀντωνόπουλον.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἀρχηγοῦ εἰς τὴν ἐξώστην προκαλεῖ ἕνα νέον ἡλεκτρισμὸν ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον ἐκπνᾶ εἰς φρενῖτιδα ἐκδηλώσεων.

Μετὰ πάροδον ἀρκετῶν λεπτῶν τῆς ὥρας ἀποκαταστάσεως τῆς ἡσυχίας ὁ κ. Τσαλδάρης συνεχῶς διακοπτόμενος ἀπὸ ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς, εἶπεν τὰ ἑξῆς πρὸ μικροφώνου.

«Ἔχω νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν ἀγαπητὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, τὴν Πατρίδα τοῦ ἀειμνήστου καὶ μεγάλου ἱδρυτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπὸ τὸν ἑκλογὰν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἐκτοτε ζωηρότατα ἐλήφθην ἐκβηλοῦμενα τὰ αἰσθήματα τοῦ Λαοῦ ὑπὲρ τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας καὶ οὐδεμίαν ἀπολογούμαι ἀνάγκην ἐνεσχύσεως τούτων σήμερον.»

"Αν καὶ ἡ ἀβασίλευτος Δημοκρατία ἐπεβλήθη ἐκνόμως ἐν τούτοις δμως οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀντιθέτα πρὸς ταύτην φρονούντων διενοήθη νὰ τὸ θέξῃ. Τοὐναντίον μάλιστα εἰς τὰ συμπόρωνα τῆς χώρας ἀποβλέποντες καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν ἀκόμη ταύτης συνετέλεσαν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ γαλήνη, ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία του τόπου, προϋποθέσεις ἀπαραίτητοι διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἔλλην. Λαοῦ.

Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ δίς καὶ παρανόμως ἐκ τοῦ θρόνου ἀπομακρυνθεὶς Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἔπαυσε διακηρύττων εἰς πᾶσαν περίστασιν ὅτι δὲν θὰ ἐπανήρχετο παρὰ μόνον ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὸν ἐκάλει καὶ εἰς οὐδεμίαν ἀπολύτως προέβη ἐνέργειαν ἐναντιοφρονέμενην κατὰ τῆς Δημοκρατίας. Τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ωφροσύνην του ἀνεγνώρισαν πάντες καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἡγηθέντες τῆς ἐκ τοῦ Θρόνου ἀπομακρύνσεώς του.

Ἀλλὰ ἡ ἀβασίλευτος δημοκρατία ἀπὸ ἐσφαλῶν ὅλως ἐρεισθεῖσα βάσεων δεηνεκῶς ἐκλονίζετο ἐκ τῶν πολλῶν πλημμάτων, τὰ ὁποῖα ἐκάστοτε ἐλάμβανε παρ' αὐτῶν τῶν ἱδρυτῶν της, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποίουν τὸ πολίτευμα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κομματικῶν συμφερόντων των καὶ τὴν παρανομον κατακράτησιν τῆς ἀρχῆς.

Φωναί: Νὰ μᾶς ζήσῃς Παναγῆ.

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

Τέλος τὴν 1ην τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, οἱ ἱδρυταὶ τῆς Δημοκρατίας κατέφερον κατ' αὐτῆς θανατηφόρον πλῆγμα ἐπιχειρήσαντες τὸ ἐθνοκτόνον κίνημα πρὸς τὴν πραγματικὴν μὲν σκοπὸν νὰ ἀρπάσωσι τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐστέρησαν ὅλους τοὺς φίλους τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὅπως συνεννοηθῶσιν καὶ συνεργασθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ μεθ' ὅλων τῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλαικοῦ θεσμοῦ κεκηρυγμένων κομμάτων καὶ ὀργανώσεων μίαν κοινὴν προσπάθειαν πρὸς ὁρεμβευτικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Δημοψηφίσματος καὶ πλήρη ἐπικράτησιν τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας.

Δικοπαί: Σὺ θὰ μᾶς φέρῃς τὸ Βασιλῆ μας.

—Ζήτω ὁ Παναγῆς.

"Αλλ' ἐνῷ ταῦτα ἐγίνοντο αἴφνης ἐπλήγη τὸ γνωστὸν πραξικόπημα τῆς 10ης Ὀκτωβρίου. Τὰς περὶ τούτου κρίσεις μου καὶ τὰς μετὰ τοῦτο ἐνεργείας μου γνωρίζετε. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι μετὰ τὸ πραξικόπημα τοῦτο τὸ διακηρύξατε τὸ κοινὸν καὶ τὸ τοῦ Δημοψηφίσματος ἡ ὑπὸ τῆς γνωστῆς ἀνωμάλου συνθέσεως σχηματισθεῖσα Κυβέρνησις ἐνῷ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα θεατηρεῖ ἄλον τὸ μὲ τὴν ψῆφον τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ ἀπειρῶν κόρων.

"Αλλὰ δὲν ἤλθον πρὸ ὁμῶν σήμερον διὰ νὰ ὁμιλήσω περὶ τούτων. Τὴν στιγμὴν ταύτην πρόκειται τὸ ζήτημα τοῦ Δημοψηφίσματος καὶ τῆς θρεσκευτικῆς ἐπικρατήσεως τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας, ἡ ὁποία ὑ' ἀποτελέσῃ τὸ ἀπόλυτον κρυσταλλωμα ἐφ' ὃ θὰ στηριχθῇ ἡ ἀσφάλεια τοῦ κράτους ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἡσυχία τῆς Χώρας μετὰ τόσων μαύρων καὶ καταστρεπτικῶν χρόνων. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς κατενόησε βαθύτατα τὴν ἀνάγκην τῆς ἐμπεδώσεως τῆς ὁμαλότητος καὶ τῆς τάξεως καὶ δὲν τοῦτο ποθεῖ καὶ θέλει τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως του, ὁ ὁποῖος διὰ τερματισμὸν τὴν ἀνωμαλίαν καὶ διὰ θέσῃ ὁριστικῆς φραγμὸν εἰς πᾶσαν ἐκτροπήν».

Φωναί: Θὰ πάρῃς πάλι τὴν ἀρχή.

—Μετὰ τὸ δημοψήφισμα θὰ τὰ ποῦμε.

"Ηλθον εἰς τὴν πόλιν σας μετὰ τῶν ἄλλων φίλων καὶ συνεργατῶν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ὅπως τονώσω εἰς τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Πελοποννήσου ὅτι τὸ πρακτικόπημα τῆς 10ης Ὀκτωβρίου οὐδὲ τὰς σκέψεις ἄμωσ δήποτε ἔτι δὲ μᾶλλον τὰς ἐνεργείας μας δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ ἀγετικῶς μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Βασιλαικοῦ Θεσμοῦ καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Τοὐναντίον μάλιστα τὸ πρακτικόπημα τοῦτο πρέπει νὰ τονώσῃ τὸν ὑπὲρ τῶν μεγάλων τούτων σκοπῶν ἀγῶνάμας τοῦ ὁποίου ἡ ἔκτυξις θὰ τερματίσῃ τὴν ὑφισταμένην σήμερον ἀνώμαλον πολιτικὴν κατάστασιν.

"Ας ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ κίνημα τῆς 10ης Ὀκτωβρίου θὰ εἶναι πλέον τὸ τελευταῖον καὶ πρὸς τοῦτο τὸ τρέφω ἀκράδαντον πεποίθησιν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Εἶμαι δέβαιος ὅτι σὰσσωμος ὁ Λαὸς θὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Βασιλικὸν θεσμὸν καὶ θὰ ἀποφανθῇ ὁμοθύμως ὑπὲρ τῆς ἐπανοδου εἰς τὸν Θρόνον του

[Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα]

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Παρεκλήθημεν παρὰ τοῦ ἐνταῦθα πολιτικοῦ γραφείου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅπως εἰδοποιηθῶσιν πάντες οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ κατέλθωσι σήμερον τὴν 6 1)2 μ.μ. εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰωάν. Μεταξᾶ, ὅστις θέλει ὁμιλήσει ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ καὶ τῆς σημασίας τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΕΙΜΕΘΑ ΒΑΣΙΛΟΦΡΟΝΕΣ

ΤΟΥ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΝΙΚ. ΠΙΠΙΛΗ

ἀγὼν διὰ τὴν Βασιλ-
ἐγγίζει πρὸς τὸ τέρ-
εἶναι δέβαιον ὅτι
θὰ κυρωθῇ διὰ
τοῦ τὸ πατρο-
ἐν «Ἑλλάδι πο-
τῆς Βασιλευομέ-
Περὶ
δημοκρατίας, θὰ εἶναι
τοιαύτη, ὁ λαὸς δὲν
τὴν παρεμείνῃ οὐ-
μετὰ τὰς
ἐκδηλώσεις τοῦ
Δημοκρατίας, ὅμως τῆς βα-
σιλευομένης προτίμησιν
ἐπιβάλλει ἡ ἑλληνικὴ πραγ-
ματικότης. Γνωρίζει δὲ
ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς
τὴν πραγματικότητα ταύ-
την. Διότι τὴν ἔζησε. Δὲν
λησιονεῖ ὁ ἑλληνικὸς λα-
ὸς ὅτι ὑπὸ τὸ πολίτευμα
τῆς βασιλευομένης δημο-
κρατίας ἀπὸ τοῦ **1863**
καὶ ἐφεξῆς ἔζησεν ἐλεύθε-
ρον πολιτικὸν βίον καὶ
οργανώθη πολιτικῶς καὶ
στρατιωτικῶς, ὥστε νὰ ἀ-
ναλάβῃ τοὺς νεωηφόρους
ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας
τοῦ **1912** καὶ **1913**.
Γνωρίζει ὁ ἑλληνικὸς λα-
ὸς ὅτε ὑπὸ τὸ καθεστὼς
τῆς βασιλευομένης οὐδεὶς
ἐστερήθη τῶν πολιτικῶν
καὶ ἀτομικῶν αὐτοῦ δικαι-
ωμάτων, ἀλλ' ἔζησεν ὑπὸ
τὸ ἰδανικὸν τῆς κοινωνι-
κῆς καταστάσεως τ. ἔ. τὴν
ἐλευθερίαν, ὑπὸ τὴν ὁποί-
αν ἐπροστατεύθη ἡ ἐλευθε-
ρία τῆς σκέψεως καὶ τῆς
συνειδήσεως. Γνωρίζει ὁ
ἑλληνικὸς λαὸς ὅτε εἰς τὰ
ὕπατα ἀξιώματα τῆς πολι-
τείας ἀνήρχοντο, οἱ χρη-
σοὶ καὶ ἀνεπίληπτοι τὸ
ὄνομα, ἄπαντα τὸν βίον καὶ
τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἀναλί-
σκοντες ὑπὲρ τῶν κοινῶν
πένητες ἐξερχόμενοι τῆς
πολιτικῆς κονίστρας, ἡ δὲ
πολιτικὴ ἀρετὴ τ. ἔ. ἡ ἀ-
γάπη πρὸς τὴν ἰσότητα,
καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν
Πατρίδα καὶ ἡ προσωπι-
κὴ ἐντιμότης ἀπετέλουν τὰ
ἀπαραίτητα προσόντα καὶ
τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἀρ-
χομένων.

Ἀλλὰ γνωρίζει ἐπίσης
ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ποία ὑ-
πῆρξεν ἡ «Δημοκρατία»
τῶν ἀντιθέσεων. Ἡ δωδε-
καετία καθ' ἣν ἐφηρμόσθη
τὸ κατ' ὄνομα μόνον ὑφι-
στάμενον Δημοκρατικὸν
πολίτευμα, διέρρευσεν ἐν
μέσῳ πολιτικῆς ἀσταθείας,
δικτατοριῶν, ἀνατροπῆς
τῶν πάντων, τὰ ἀνώτατα
τῆς πολιτείας ἀξιώματα
ὑποβιβάσθησαν εἰς λοπο-
δυτικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἡ
συναλλαγὴ εἰς σύστημα,
καθ' ὃ ἡ μὲν ἐξουσία τοῦ
πρωθυπουργοῦδτνα ἀπερ-
όριστος, οἱ δὲ βουλευταὶ
ἀπηλλοτρίουν τὰ νομοθε-
τικὰ αὐτῶν δικαιώματα
ἐπὶ τῷ εὐτελεῖ ἀνταλλάγ-
ματι ἐκπληρώσεως μι-
κροουσιῶν. Πλήρης
ἐξάθρωσις τῆς Κρατικῆς
μηχανῆς, κλοπαὶ καὶ κατα-
χρήσεις τοῦ χρήματος τοῦ
φορολογημένου Λαοῦ,
ἰδοὺ ἡ εἰκὼν ἣν ἐνεφάνισε
τὸ Κράτος τῆς Δημοκρα-
τίας των.

Καὶ αἱ πολιτειακαὶ ἐλευ-
θερίαι, ὑπὲρ τῶν ὁποίων
κόπτονται καὶ χάρτη τῶν
ὁποίων ἀποστέργουν τὴν
ἀλλαγὴν τοῦ Πολιτεύμα-
τος; Ἀπὸ τοσαύτης ἀπό-
ψεως οἱ «Δημοκρατικοὶ»,
τοσαύτην ἔσχον «δημο-
κρατικὴν» συνείδησιν, ὥ-
στε προθυμότατα θ' ἀνε-
γνώριζον καὶ εἰς τὸν «ἐν-
δεκτὴν» τὴν «μὲ τὸν Θε-
ὸν βοηθὸν» καὶ εἰς τὸν
ἀρχηγὸν των δικαιώματα
ἀπεριόριστα, ἐφ' ὅσον πάν-
τοτε ὑπῆρξαν ὁπαδοὶ καὶ
ἐνεσωτεύθησαν τοῦτων εἰς τὰς ἀπολυτάρ-
χικὰς αὐτῶν ροπάς.

Εἴμεθα λοιπὸν Βασιλό-
φρονες ὄχι διότι δὲν ἐ-
μεθα ἐλεύθεροι, οὐδὲ δι-
ότι θέλομεν νὰ ἀπειμο-
λήσωμεν τὰς πολιτικὰς ἡ-
μῶν ἐλευθερίας, ἀλλὰ δι-
ότι ἀρνούμεθα μίαν Δη-
μοκρατίαν ἀνελευθέραν,
τὴν Δημοκρατίαν τῶν «ἐκ-
βιαστῶν» καὶ διότι θέλο-
μεν ἐπὶ κράτος ὀργανωμέ-
νον ἐπὶ βάσεων ἠθικῶν καὶ
ὑγιῶν ἀρχῶν διὰ τὴν Βασι-
λεύουσαν τῶν πεπραγμένων
τοῦ λαοῦ δι-
καιωμάτων, εἶνε εἶπερ τις
καὶ ἄλλος εἷς θέσιν νὰ γνω-
ρίζῃ ὅτι ἡ ἀποκατάστασις
τῆς Βασιλείας, οὐδόλως
σημαίνει μείωσιν τῶν δι-
καιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Ἀλλ' ἐὰν κατὰ θεωρίαν
δὲν ὑπάρχῃ οὐσιώδης δια-
φορὰ μεταξὺ βασιλευομέ-
νης καὶ ἀβασιλεύτου Δη-
μοκρατίας, ὅμως τῆς βα-
σιλευομένης προτίμησιν
ἐπιβάλλει ἡ ἑλληνικὴ πραγ-
ματικότης. Γνωρίζει δὲ
ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς
τὴν πραγματικότητα ταύ-
την. Διότι τὴν ἔζησε. Δὲν
λησιονεῖ ὁ ἑλληνικὸς λα-
ὸς ὅτι ὑπὸ τὸ πολίτευμα
τῆς βασιλευομένης δημο-
κρατίας ἀπὸ τοῦ **1863**
καὶ ἐφεξῆς ἔζησεν ἐλεύθε-
ρον πολιτικὸν βίον καὶ
οργανώθη πολιτικῶς καὶ
στρατιωτικῶς, ὥστε νὰ ἀ-
ναλάβῃ τοὺς νεωηφόρους
ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας
τοῦ **1912** καὶ **1913**.
Γνωρίζει ὁ ἑλληνικὸς λα-
ὸς ὅτε ὑπὸ τὸ καθεστὼς
τῆς βασιλευομένης οὐδεὶς
ἐστερήθη τῶν πολιτικῶν
καὶ ἀτομικῶν αὐτοῦ δικαι-
ωμάτων, ἀλλ' ἔζησεν ὑπὸ
τὸ ἰδανικὸν τῆς κοινωνι-
κῆς καταστάσεως τ. ἔ. τὴν
ἐλευθερίαν, ὑπὸ τὴν ὁποί-
αν ἐπροστατεύθη ἡ ἐλευθε-
ρία τῆς σκέψεως καὶ τῆς
συνειδήσεως. Γνωρίζει ὁ
ἑλληνικὸς λαὸς ὅτι εἰς τὰ
ὕπατα ἀξιώματα τῆς πολι-
τείας ἀνήρχοντο,